Möüdâ lää äiä kodusta
Müüda lää ammä kodusta
Äiä jääs teretemede
Ämä jääs teretemede
Naol förme naütämede
Kaol käe andamede
Ku and Jumal uwwe fuwe
Uwwe fuwe ~~ee~~
Uwwe odra
Walmil wartse umale
Ärâp sis äiä terede
Ärâp sis ämä terede
Ärâp sis Naol naüdâ förme
Ärâp sis kaol annä käe

Wanad jutud.

1. Hoben, karu ja rebäne.

Wanast oll ütel peremehe wana hoben, kes änäp tiini es jöiwwa. Peremiis es taha temat ilma osjatt säüta ja wiis selle peräst ta

mötsa. Mötsan johtus rebäne hobesege koku ja küsk mikke peräst ta mötsa olla tood; Hoben jutust oma luu rebäsel otsast otsani ärä, sis ütel rebäne: „heidâ siia pikäli maha jä ära lükute enne ku ma märki anna – hoben taüts ka käsku.

Rebäne läits mötsa karu manu ja ütel: „mia löüsi ütte hobese raipe tii weerest, mia es tohi sõal süüma hakate ja mötsa kah es jöwa wedäde: „ole hää miis, tule awide ta mötsa wedäde!" siis saame mölebe üte wiisi. Karul olli hää miil ja läits. Ku na hobese manu saiwe nuusuts karu ja ütel: „om warske kül, mine tuu sina kustigi köüt, sis köüdäm hobese raibe köüwege mitu kulgi ja sedasi mia wia ta kergest mötsa. Rebäne